

Olga van der Meer

Gewoon Kyara

GROTE LETTER BIBLIOTHEEK
DEVENTER

HOOFDSTUK 1

Zacht voor zich uit neuriënd veegde Kyara Bruinisse het aanrecht schoon, daarna ruimde ze het serviesgoed wat ze net had afgewassen op en schakelde ze haar senseo in om koffie te maken. Met de verse, heerlijk geurende koffie in haar handen stapte ze het smalle balkon op wat zich aan de achterkant van haar portiekwoning bevond. Het was nog niet echt warm, maar het zonnetje scheen wel uitbundig en deed zijn best er een heerlijke dag van te maken. Dit was Kyara's favoriete tijd van het jaar, zo aan het eind van de lente, begin van de zomer. Overal stonden bloemen in bloei, de bomen hadden een fris, groen bladerdak en iedereen was in een vrolijke stemming met de zomervakantie in het verschiet. Hoewel ze zelf dat jaar nergens naar toe ging voelde Kyara ook die heerlijke verwachtingsvolle spanning die hoorde bij een beginnende zomer. Al kon dit in haar geval ook komen door de kriebels van verliefdheid die door haar lijf stroomden, dacht ze met een glimlach bij zichzelf. Sinds Roelof kort geleden weer in haar leven was verschenen lachte de hele wereld haar toe.

Leunend op de stenen rand van haar balkon

en met kleine slokjes drinkend van haar hete koffie, gleden Kyara's gedachten terug in de tijd.

Twee jaar geleden had haar leven er heel anders uitgezien dan nu het geval was. Toen was ze nog getrouwd met Lucas Hoogevorst, meende ze gelukkig te zijn met hem en hun destijds dertienjarige tweeling Luna en Tara en kende ze geen zorgen. Zeker niet op het financiële vlak. Werkzaam als onderdirecteur in de keten warenhuizen die zijn vader bezat verdiende Lucas een meer dan dik belegde boterham, bovendien ontving hij maandelijks een forse toelage van zijn ouders bovenop zijn salaris. Als reden daarvoor gaven ze aan dat ze niet wilden dat het gezin van hun zoon ook maar iets te kort kwam en dat ze het liever gaven terwijl ze nog in leven waren dan dat het door middel van hun erfenis werd uitbetaald. Later ontdekte Kyara echter dat het geld een soort bonus voor Lucas was omdat hij met haar was getrouwd nadat ze op zeer jonge leeftijd het leven had geschonken aan hun tweeling. Een schandaal in de vorm van Lucas die zijn vriendin en kinderen in de steek liet konden ze zich niet veroorloven in hun positie, vooral niet omdat Lucas al eerder een vriendin van hem zwanger had gemaakt.

Dat meisje was door Derk en Marit Hoogevorst betaald voor een abortus, die ze overigens niet had uitgevoerd. Toen deze jarenlang zorgvuldig verborgen gehouden geheimen door middel van Lucas' vorige vriendin en haar dochter boven water kwamen stortte Kyara's droomleven in. Ze liet zich van Lucas scheiden, maar hij en zijn ouders speelden zo'n smerig spelletje dat ze berooid achterbleef, zonder dat ze daar iets tegen kon doen. Tot overmaat van ramp besloten Luna en Tara dat ze liever bij hun vader en hun grootouders wilden wonen. Eenzaam en gedwongen door geldzorgen was Kyara achter de bar in een nachtclub gaan werken, een club waar haar buurvrouw en tevens vriendin Carlijn als luxe gastvrouw in dienst was. Eenmaal in dat wereldje was de stap om zelf ook als gastvrouw te gaan werken nog maar heel klein voor Kyara. Vermomd met een donkere pruik en donkere make-up had ze onder de naam Kiki met vele mannen het bed gedeeld voor geld. Heel veel geld. Haar banksaldo, in het begin negatief, bevatte al heel snel een bedrag met enkele nullen. Het dubbelleven was haar echter opgebroken. Na een reeks van gebeurtenissen besloot Kyara er een eind aan te maken en een normale baan te zoeken. Via San-

der, de eigenaar van de nachtclub, was haar dat gelukt. Tegenwoordig was ze een eerbare medewerkster in een grand café in het centrum van de stad. De consequentie van die beslissing was dat ze haar geliefde huis moest verlaten, want de huur die ze daarvoor aan haar voormalige schoonvader moest betalen was niet op te brengen van een modaal salaris. Achteraf vond ze dat lang niet zo erg als ze lange tijd had gedacht. Het huis waar ze met haar gezin twaalf jaar had gewoond was weliswaar mooi, groot en van alle gemakken voorzien, maar het was ook onlosmakelijk verbonden met het verraad van Lucas. Ze had er goede, maar zeker ook enorm slechte herinneringen aan. Sinds haar verhuizing naar deze simpele portiekwoning kon ze dat beter loslaten. Hier leidde ze een eenvoudig bestaan. In niets te vergelijken met de jaren waarin ze de verwende echtgenote van Lucas was geweest en heel ver afstaand van de periode waarin ze als luxe prostituee had gewerkt. Maar wel veel gelukkiger. Zeker sinds Roelof Bastiaanse er een rol in speelde. Deze man, die ze ooit had ontmoet in de club en die haar later ondanks haar vermomming van destijds herkende, gaf Kyara het gevoel dat ze weer een jong, onbezorgd meisje was. Iemand

voor wie de hele wereld nog open lag. Het was haar gelukt haar verleden met alle facetten achter zich te laten en zich te richten op de toekomst. De enige grote schaduw was het feit dat haar dochters niet meer bij haar woonden. Dat gegeven droeg Kyara als een loden last met zich mee. Gelukkig was haar band met Luna en Tara wel goed. De meisjes kwamen regelmatig bij haar langs, belden vaak en stuurden voortdurend berichtjes met hun mobiele telefoons. Ook al maakten ze niet lijfelijk deel uit van haar dagelijks leven, ze was wel op de hoogte van alles wat haar dochters bezighield. Andersom was dat gelukkig niet het geval. Luna en Tara waren niet op de hoogte van de details van de scheiding tussen hun ouders, evenmin wisten ze waar hun moeder de afgelopen tijd haar geld mee had verdiend. Dat wilde Kyara graag zo houden, al was de verleiding wel eens groot om Luna en Tara de waarheid over hun vader en grootouders te vertellen, in de hoop dat die wetenschap hen zou doen besluiten weer bij haar te komen wonen. Maar een overwinning op die gronden zou heel gemakkelijk en goedkoop zijn, daar wilde ze zich niet toe verlagen. Het zou haar dochters schaden en dat was het laatste wat Kyara wilde. Zolang Luna en Tara

maar gelukkig waren, daar ging het om. De meisjes hadden het bij hun grootouders, waar Lucas na hun scheiding in was getrokken, naar hun zin. Ze werden goed verzorgd, haalden mooie cijfers op school en hadden hun clubjes en vrienden dicht in de buurt. Sinds Kyara's verhuizing woonden ze samen met Lucas weer in hun oude huis.

Het was goed zoals het was, dacht Kyara bij zichzelf. Natuurlijk deed het pijn dat haar dochters niet bij haar woonden, maar iedereen was gezond en gelukkig en dat was het belangrijkste.

Ze schrok op uit haar gedachten door het belletje van haar mobiel, wat haar vertelde dat er een berichtje binnen kwam. Maar goed ook, want terwijl ze op het scherm keek zag ze dat ze naar haar werk moest. Ze had haar tijd staan te verdromen op het balkon. Het was ook zo lekker nu buiten. Gelukkig hoefde ze niet tot zo laat te werken vandaag. Haar dienst liep van tien tot vijf, dus met een beetje geluk kon ze aan het eind van de middag nog even van het zonnetje genieten.

'Goedemorgen,' las ze terwijl ze ondertussen haar tas pakte en haar slippers verwisselde voor haar platte, comfortabele werkschoenen.

‘Tot hoe laat moet je vandaag? Misschien kan ik je komen halen en kunnen we ergens een hapje gaan eten.’ Kyara’s hart maakte een klein vreugdesprongetje. Roelof! Ze verlangde ernaar om hem te zien, want dat was alweer een paar dagen geleden. Hoe verliefd ze ook waren, ze deden het rustig aan en bouwden heel voorzichtig aan een relatie die zich verder strekte dan vriendschap. Kyara had de afgelopen jaren teveel meegemaakt om zich hals over kop in een nieuwe relatie te storten. Ze had nog wel het één en ander te verwerken voor ze zover was. Roelof begreep dat en drong nergens op aan. Ze hadden geen haast. Zonder dat het expliciet uitgesproken werd wisten ze beiden dat ze erg belangrijk waren voor elkaar en dat ze elkaar niet meer los zouden laten. Hun tijd kwam nog wel.

‘Tot vijf,’ toetste ze terug.

Zijn antwoord kwam bijna onmiddellijk.

‘Wacht op me, ik kom direct uit mijn werk naar je toe.’ Hij sloot af met een lachende smiley. Kyara stuurde er eentje terug die een kusje blies. Misschien kinderachtig, maar dat vond ze leuk. Ze mocht best een beetje kinderachtig en puberaal doen, dacht ze overmoedig bij zichzelf terwijl ze haar buitendeur achter zich

dicht trok en het pinslot erop draaide. Die fase had ze vroeger overgeslagen. Op haar zestienste was ze ongepland zwanger geraakt na een antibioticakuur die de werking van de anticonceptiepil had verminderd. Haar jeugd was toen in één klap voorbij. Ze was amper zeventien toen ze moeder werd van twee dochters tegelijkertijd. Een dag na haar achttiende verjaardag trouwde ze met Lucas. Behalve moeder werd ze ook huisvrouw en gastvrouw voor zijn vele zakenrelaties. En op haar dertigste was ze gescheiden, berooid en nam ze het besluit haar lichaam te verkopen. Die laatste gedachten schudde Kyara meteen van zich af zodra ze de kop opstaken. Daar moest ze niet steeds aan terug denken. Het was gebeurd, maar lag achter haar. Punt. Het had geen enkel nut om steeds naar het verleden terug te grijpen, al was het dan slechts in haar hoofd. Ze moest leren om dat gedeelte van haar leven in een apart vakje te stoppen, wat veilig afgesloten werd. Niemand hoefde te weten wat zich afgespeeld had in die periode. Er waren slechts een paar mensen die ervan op de hoogte waren en dat was genoeg. Roelof was er daar eentje van en Carlijn, met wie ze nog steeds bevriend was. Verder was er natuurlijk Sander, de eigenaar van

de nachtclub die ze af en toe sprak en Harro, haar huidige werkgever en tevens eigenaar van het grand café. Zelfs de vrouwen met wie ze had samengewerkt in de club waren niet op de hoogte van haar ware identiteit. Niemand had in Kiki de barvrouw Kyara herkend achter haar vermomming en Kyara had dat graag zo gelaten. Haar moeder, die met haar zusje Aranka in Noorwegen woonde, bij haar vriend Torsten, was ook in het ongewisse van wat haar oudste dochter had gedaan. Zij wist alleen dat Kyara en Lucas waren gescheiden, dat Kyara was verhuisd en dat de tweeling ervoor had gekozen bij hun vader te wonen. Van de vieze spelletjes die Lucas had gespeeld had Kyara haar niets verteld. Haar moeder had het in Noorwegen niet zo makkelijk. Torsten was zijn baan kwijtgeraakt en haar moeder sprak de taal niet goed genoeg om werk te vinden. Kyara had haar bij al die zorgen niet ook nog eens willen belasten met haar problemen. Nu hield ze het zo. Hoe minder mensen er van afwisten, hoe kleiner de kans dat het ooit uitkwam. Ze had alle beslissingen destijds weloverwogen zelf genomen en ze schaamde zich niet voor het werk wat ze gedaan had, maar ze was er ook niet trots op. In ieder geval wilde ze het niet aan de grote klok